

Sygn. akt I C 286/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Małgorzata Michalska-Księżyk

Protokolant: sekr. sądowy Agata Drachal

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) z **siedzibą w W.**

przeciwko **B. J.**

o zapłatę

oddala powództwo.

I C 286/16

UZASADNIENIE

(...) w W.wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od B. J.kwoty 749,38 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 05.02.2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Powód argumentował, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności nabył wierzytelność, przysługującą (...) S.A. w W. wobec B. J. wynikającą z zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Dochodzona kwota stanowi sumę należności z tytułu nieuiszczonych opłat abonamentowych oraz opłat z tytułu czynszu za wynajem dekodera (119,70 zł), skapitalizowanych odsetek za opóźnienie oraz za przedterminowe rozwiązanie umowy z winy abonenta (100,68 zł), a nadto należność z tytułu opłaty za przedterminowe rozwiązanie umowy z winy abonenta (529,00 zł).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 05.02.2013 r. pomiędzy (...) S.A. w W. a B. J., doszło do zawarcia umowy abonenckiej nr (...). Umowa została zawarta na czas określony. Zgodnie z pkt 14 umowy w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy abonenckiej zawartej na czas określony lub przez operatora z winy abonenta przed upływem okresu dodatkowego abonent będzie zobowiązany do zapłaty kary umownej w wysokości określonej w umowie.

(dowody:

Umowa abonencka z dn. 05.02.2013 r. k.15 wraz z warunkami umowy k. 16,

W dniu 21 września 2015 r. powód zawarł z (...) S.A. w W. umowę sprzedaży wierzytelności.

(dowód:

Umowa sprzedaży wierzytelności k.23

Podstawowe zasady współpracy z grupą (...) w W.k.19

W dniu 4 listopada 2015 r. powód zredagował pismo skierowane do B. J. wzywające ją do zapłaty kwoty 736,92 zł do dnia 19.11.2015 r. powołując się na umowę sprzedaży cesji wierzytelności z dnia 21.09.2015 r. zawartej z (...) S.A. w W. obejmującej zadłużenie B. J. względem operatora. Powód powołał się na pismo operatora skierowane do pozwanej stanowiące zawiadomienie o cesji wierzytelności zawierające zestawienie niezapłaconych przez B. J. należności wynikających z umowy abonenckiej z dn. 05.02.2013 r. obejmujących: pakiet rodzinny (...), kwota zaległości 39,90 zł za każdy, (...) w wysokości 340,00 zł oraz (...) w wysokości 189,00 zł.

(dowód:

Zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności k.17,

wezwanie do zapłaty k.18

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić.

W myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktów prawotwórczych, spoczywa na osobie, która wywodzi z nich skutki prawne. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, tzw. onus probandi spoczywa na tym, kto przedstawia określone twierdzenia, a nie na tym, kto im przeczy. W omawianym zakresie, istotną rolę pełnią także przepisy proceduralne, kształtując zasadę tzw. kontradyktoryjności postępowania cywilnego. Art. 3 k.p.c. zobowiązuje strony do dawania wyjaśnień, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiania dowodów. Ciężar dowodu z reguły spoczywa na powodzie aż do momentu wykazania zasadności podnoszonego roszczenia (udowodnienia faktów będących podstawą żądania). Później, następuje jego przesunięcie na stronę pozwaną. Podkreślić również należy, że obowiązek dowodzenia dotyczy także okoliczności na jakich opiera się legitymacja procesowa stron, które winny być w danej sprawie udowodnione, tak by sąd mógł dokonać na tej podstawie ustaleń faktycznych.

W ocenie sądu I instancji, przedstawione przez stronę powodową dowody nie dają podstaw do uwzględnienia roszczenia. Na wstępie już podkreślić należy, że powód nie wykazał legitymacji czynnej do wystąpienia z przedmiotowym roszczeniem. Powód przedstawił w poczet dowodów umowę cesji wierzytelności zawierającą wyłącznie ogólne jej warunki. Z jej treści nie wynika natomiast, by (...) w W. nabył prawa z zawartej przez pozwaną z operatorem umowy abonenckiej. W ocenie sądu dysponowanie zawiadomieniem operatora kierowanym do B. J. o cesji wierzytelności nie świadczy o scedowaniu na powoda przez (...) S.A. jakichkolwiek wierzytelności. Pismo zawarte na stronie 17 stanowi wyłącznie kopię dokumentu, nie zostało potwierdzone za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie profesjonalnego pełnomocnika, a nadto stanowi kopię zawiadomienia z adnotacją, że forma wizualna może odbiegać od oryginalnego dokumentu, przez co tym bardziej nie można nadać pismu jakiegokolwiek znaczenia prawnego. Nie jest ostatecznie wiadome, jaka była faktyczna treść pisma. Dlatego też przedstawione dowody nie mogą stanowić nawet dorozumianego wykazania przelewu (per facta concludentia).

W myśl bowiem art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Nadto, zgodnie z art. 509 § 2 kc, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Z powyższego unormowania wynika zatem, że przelew jest umową, mocą której wierzyciel przenosi wierzytelność, czyli swoje prawo podmiotowe do żądania od dłużnika określonego świadczenia, na osobę trzecią. Nie powoduje to jednak zmiany tego stosunku, lecz jedynie zmianę uczestniczącą w nim po stronie wierzyciela osoby. Spodziewanym rezultatem zawarcia takiej umowy będzie zatem utrata wierzytelności przez cedenta i uzyskanie jej przez cesjonariusza. Cesja musi zatem dotyczyć konkretnej wierzytelności a nie ich ogółu lub niesprecyzowanej wierzytelności, skoro w wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Powód powyższego

faktu nie wykazał żadnym dokumentem, stąd już choćby z tej przyczyny powództwo podlegało oddaleniu. Legitymacja procesowa stanowi merytoryczną przesłankę postępowania cywilnego i z tego też względu podlega badaniu sądu. Sąd dokonuje oceny istnienia legitymacji procesowej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy. Brak legitymacji procesowej zarówno czynnej jak i biernej prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo (por. wyrok z uzasadnieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z 2014-07-04, sygn. VIII Ga 180/14). Także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 11 maja 1999 r., sygn. III CKN 423/99 wskazał, że warunkiem skutecznej cesji wierzytelności jest istnienie tego prawa. Aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób zindywidualizowana poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika. Judykatura przyjęła, że oznaczenie wierzytelności to wskazanie stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Elementy te w momencie zawierania umowy przelewu powinny być oznaczone lub przynajmniej oznaczalne. Natomiast do chwili przejścia wierzytelności z majątku zbywcy do majątku nabywcy winno nastąpić dokładne sprecyzowanie pozostałych elementów stosunku zobowiązaniowego, w ramach którego istnieje zbywana wierzytelność.

Niezależnie jednak od powyższego wskazać należy, że także przesłanki merytoryczne nie zostały przez powoda wykazane. Jedynym dowodem istnienia zadłużenia jest zawiadomienie skierowane do pozwanej przez operatora o cesji wierzytelności zawierające zestawienie wierzytelności i kwotę zaległości oraz termin płatności. Sąd powyżej odniósł się częściowo do wadliwości tego pisma jako dowodu mającego wykazać istnienie zadłużenia. Niezależnie od powyższego dodać należy, że nie sposób na podstawie jego treści ustalić, kiedy pismo zostało do dłużniczki wysłane i czy w ogóle otrzymała ona zawiadomienie skoro powód nie przedłożył dowodu doręczenia przesyłki. Po wtóre wątpliwe są przedstawione w tabeli wierzytelności. Dwie z nich to bliżej nieoznaczony dług (...)w wysokości 340,00 zł oraz (...)w wysokości 189,00 zł. Na podstawie tak zredagowanego opisu nie sposób go przyporządkować do żadnego z postanowień umowy, a w szczególności co jest źródłem powstania tego zadłużenia. Rzeczywiste istnienie pozostałych należności w kwocie po 39,90 zł każda dotyczących pakietu familijnego (...) także nie zostało przez powoda udowodnione. Powód nie przedstawił bowiem żadnych dokumentów potwierdzających twierdzenia o odstąpieniu przez operatora od umowy abonenckiej co uzasadniałoby żądanie zapłaty kwoty 529,00 zł tytułem kary umownej. Ponadto nie przedłożył jakichkolwiek faktur potwierdzających wartość zadłużenia z tytułu niedopłaty za świadczone usługi operatora, a które nie zostały opłacone w zakreślonym terminie płatności. Brak jest jakiegokolwiek szczegółowego rozliczenia, którym powód wykazałby zakres i terminy płatności kwot objętych żądaniem pozwu oraz sposób rozliczenia długu. Zgodnie z treścią art. 354 § 1 k.c., dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego. Przedłożone dokumenty nie wykazują, że spełnione zostały przesłanki odpowiedzialności pozwanego (nie nastąpiła konkretyzacja roszczenia), nie zostały spełnione przesłanki istnienia i wymagalności świadczenia. Powód nie złożył dokumentacji, z której wynika, kiedy roszczenie stało się wymagalne (np. wypowiedzenie umowy, umowa o rozwiązaniu umowy), a także dokumentacji.

Zgodnie z treścią art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Wedle zaś art. 233 § 1 i 2 k.p.c., sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd oceni na tej samej podstawie, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu.

Mając na uwadze ustalenia poczynione wyżej, powództwo należało oddalić.